

INFOmisionar

SEPTEMBRIE 2009 / NR. 73

„Duceti-va in toata lumea si propovaduiti Evanghelia la orice faptura!”

EDITORIAL

6 ani de INFO...

Cu inima plina de bucurie si de recunostinta incep sa scriu aceste randuri, aducandu-mi aminte cum in octombrie 2003 incercam sa iau pentru prima data legatura cu dumneavoastra prin intermediul **INFOmisionar**-ului.

S-au scurs de atunci sase ani. Nici nu-mi dau seama cand au trecut. Au fost sase ani plini de binecuvantarea Domnului, plini de bucurii si de realizari. Sase ani in care am incercat sa fim o punte de legatura cat mai solida intre fratii misionari si dumneavoastra, credinciosii din tara care ati ales sa fiti alaturi de misiunea internationala.

In acest timp stiu ca s-au creat niste relatii trainice intre multi dintre cititorii revistei si misionarii prezentati, dar si intre cititori si noi, cei ce va slujim pe aceasta cale. Aceste relatii de inima au fost de multe ori ceea ce ne-a incurajat si motivat in perseverenta noastra si sunt constient ca daca aceasta lucrare a ajuns sa sarbatoreasca sase ani de existenta este si „vina” multora dintre dumneavoastra.

Stiu ca sunt multi credinciosi care intr-un mod regulat in rugaciunile lor, pe langa nevoile si problemele misionarilor si ale misiunii nu uita si de noi, aceia care formam echipa **INFOmisionar**. Stiu sigur de rugaciuni sincere si pline de putere ce ne-au insotit in tot acest timp.

Ce s-ar fi intamplat daca nu v-am fi avut in spate, daca nu ati fi ales sa ne sustineti?

Un alt lucru pentru care sunt recunoscator Domnului este faptul ca anumiti cititori si sustinatori ai revistei au inteles ca toate cheltuielile legate de tiparirea si distributia revistei sunt acoperite in totalitate din donatiile facute de cei ce au pe inima lucrarea de misiune. De la luna la luna, usor, usor, costurile au crescut, dar ceea ce este important este ca si generozitatea multora dintre dumneavoastra a sporit.

Este drept si faptul ca multi care au beneficiat de aceasta revista luna de luna nu si-au pus vreodata problema ca tiparirea revistei si distributia ei implica niste costuri sau ca lucrarea de misiune trebuie sustinuta si financiar. Dar acum, la ceas aniversar, poate va intelege si aceasta categorie de credinciosi nevoile lucrarii de misiune si astfel vor alege sa se implice intr-un mod concret.

Fiind deci un moment aniversar, cred ca normal este ca sa ne putem bucura cu totii ca Domnul a tinut aceasta lucrare in fiinta, pentru ca intr-un mod constient sau mai putin constient, toti formam o echipa, fiecare cu contributia sa in sustinerea misiunii.

Toti formam o echipa care a decis sa asculte porunca Domnului nostru si sa se intereseze si de cei de la „marginile pamantului”, chiar daca comoditatea, indiferenta, „criza” sau alte circumstante ne fac deseori sa privim doar in jurul nostru intr-un mod limitat si egoist.

Asadar se cuvine sa ridicam rugaciuni de lauda si de multumire catre Acela care ne-a dat aceasta insarcinare de a duce Evanghelia si la alte popoare, pentru tot sprijinul si binecuvantarile revarsate peste noi in acesti sase ani. Se cuvine sa-l multumim pentru tot ceea ce El ne-a dat, pentru ca astfel am putut oferi si noi mai departe pentru ca Imparatia Lui sa creasca si sa se extinda tot mai mult.

Cu speranta ca in continuare vom putea sa-L slujim pe Domnul impreuna si ca vom putea sa aniversam inca ani multi de lucrare in directia misiunii internationale, va doresc ca binecuvantarea si indurarea Domnului sa va insoteasca.

Cu toata dragostea,

Lucian Adam / luciadam@b.astral.ro

STIRI

BISERICA IN SUFERINTA

Iran - femei grav bolnave in inchisoare

Conform unui raport din data de 10 septembrie, starea sanatatii lui Maryam si a lui Marzieh s-a deteriorat si este nevoie de rugaciuni insistente adresate lui Dumnezeu, ca El sa le incurajeze si sa faca un miracol pentru a deveni din nou sanatoase.

Potrivit Elam Ministries, aceste femei care au stat in inchisoare mai mult de sase luni sufera de dureri de stomac, si dureri intense de cap. „Amandoua au slabit foarte mult in urma sanatatii precare si a lipsei de hrana,” au declarat oficialii de la Elam Ministries. „Infectia la masea de care sufera Marzieh este tratata doar cu anestezice. Daca aceasta se va extinde, starea sanatatii lui Marzieh ar putea deveni critica,” declara aceleasi surse.

Mryam si Marzieh sunt detinute ale inchisorii Evin, un loc de detentie foarte sever. Numarul detinutilor depaseste capacitatea inchisorii, aceasta are facilitati medicale limitate iar muti detinuti bolnavi devin un risc in ceea ce priveste raspandirea virusurilor. In cazul lor, judecatorul le-a acuzat ca nu coopereaza, pentru ca au refuzat sa renunte la Cristos. Urmarea acestui fapt este inchiderea lor, ele fiind detinute pana cand se vor cai.

Rugati-va pentru sanatatea acestor doua femei crestine si pentru incurajarea lor. **(VOM, Elam Ministries)**

Filipine - preot omorat de atacatori necunoscuti

La data de 6 septembrie, Parintele Cecilio Lucero a fost impuscat si omorat de catre niste atacatori necunoscuti din Samar.

Barbatul a fost atacat de un grup de oameni inarmati in timp ce isi conducea masina. A fost impuscat de mai multe ori si a murit pe loc iar cei doi pasageri din masina lui au suferit rani grave. Parintele Lucerno a fost pastorul bisericii Sf. Iosif din orasul Catubig. Potrivit unui prelat local, Lucerno a cerut protectia politiei dupa ce incepuse sa primeasca amenintari cu moartea, prin posta, din pricina activitatii sale crestine.

Dati slava Domnului pentru lucrarea si viata Parintelui Lucerno! Rugati-va ca Dumnezeu sa continue sa ridice discipoli ai Sai, purtatori ai Crucii Lui in Filipine. De asemenea, rugati-va pentru cei care il plang sa primeasca pace si mangaiere. **(VOM Canada)**

China - crestini atacati, biserica distrusa

Potrivit China Aid Association, la data de 13 septembrie un grup de peste 400 de persoane, inclusiv oficialitati chineze, a patruns intr-o fabrica de incaltaminte care apartinea bisericii Fushan din orasul Linfin, provincia Shanxi.

Oficialii au folosit doua utilaje pentru a demola fundatia bisericii si, de asemenea, au atacat mai multi membri ai ei, credinciosii fiind loviti cu caramizi si alte obiecte. Atacatorii au spart geamuri si usi, confiscand banii, telefoanele mobile, hainele si cartile credinciosilor. De asemenea, ei au furat si licenta de functionare.

Cel putin 10 membri ai bisericii au fost raniti grav in acest atac iar unii dintre ei au fost transportati la spital. Acolo insa, medicii au primit ordine sa refuze orice fel de tratament acestor pacienti, inclusiv transfuziile de sange. La fabrica au fost intrerupte apa, electricitatea si telefonul si au fost pusi paznici pentru a supraveghea aprovizionarea fabricii.

Organizatia The Voice of the Martyrs a oferit sprijin credinciosilor persecutati din China timp de mai bine de 30 de ani.

Rugati-va ca membrii bisericii Fushan sa fie intariti in inimile, trupurile si mintile lor pentru a putea rezista persecutiei la care sunt supusi. Rugati-va ca ei sa arate dragoste si compasiune pentru persecutorii lor. **(China Aid Association)**

Somalia - crestin care transporta biblia omorat

Potrivit Compass Direct News, la data de 25 septembrie Omar Khalife, un crestin in varsta de 69 ani, a fost impuscat mortal de catre membrii al-Sabaab, o grupare de musulmani extremisti, atunci cand asupra lui s-au gasit mai multe biblii. In jurul orei 10:30, un microbuz care il transporta pe Omar a fost oprit de extremisti la un punct de control aflat in apropierea orasului Merca.

Cand extremistii au descoperit 25 de biblii intr-una dintre gentile pe care Khalife le ducea unei biserici subterane, atacatorii au vrut sa stie cine era proprietarul acelor biblii. Atunci cand au vazut ca pasagerii nu il demasca pe proprietar, au inceput sa foloseasca fotografiile din geanta pentru a vedea cui ii apartin bibliile.

Cand si-au dat seama ca persoana din poze seamana cu Khalife, l-au intrebat daca bibliile sunt ale lui. El nu le-a raspuns iar ei l-au omorat. Ei au transportat trupul lui Khalife in Merca si l-au expus pentru a fi un avertisment pentru ceilalti. In acea zi, mai tarziu, un membru al gruparii extremiste a raportat moartea lui Khalife la un post de radio local. Khalife, care a fost crestin timp de 45 de ani, a fost activ in raspandirea Evangheliei si in botezarea crestinilor convertiti de la islam. In urma lui au ramas sotia sa si cei sapte copii ai lor.

Dati slava Domnului pentru viata si marturia lui Omar Khalife. Cereti Domnului ca El sa incurajeze si sa protejeze crestinii care continua sa ramana langa El chiar si cand sunt in pericol. **(Compass Direct News)**

India - pastor atacat de militanti hindusi

La data de 20 septembrie pastorul Vanamali Parishudham (35 de ani) a fost atacat in mod brutal de militanti hindusi in satul Yellareddygudam, potrivit Compass Direct. Militanti l-au atacat pe pastor cu mai multe cabluri metalice in timp ce acesta se intorcea acasa de la un serviciu divin. El a fost lasat sa moara in mijlocul strazii, inconstient si cu hemoragie. Mai tarziu a fost dus la un spital local. „Sunt speriat si mi-e frica de alte posibile atacuri in viitor, dar voi continua sa predic si sa ma duc la casa de rugaciune,” a declarat pastorul Parishudham.

Rugati-va pentru insanatosirea pastorului. Rugati-va ca el sa creasca in asemanarea cu Cristos in timp ce sufera din cauza credintei sale (Iacov 1:2-4). **(Compass Direct News, Internet)**

Kazakhstan - crestini arestati si batuti de autoritati

In districtul Upsen, provincia Pavlodar, politia a intrat in casa unui localnic crestin in care se aflau patru crestini ai bisericii prezbiteriene Grace, in ziua de 5 august.

Crestinii au fost acuzati de activitate religioasa „ilegala”, apoi au batut-o pe Safura Mil - o localnica ce s-a rugat cu membrii bisericii - pana cand a fost de acord sa semneze o coala de hartie in care declara ca a fost fortata sa se supuna unui „ritual religios.”

In aceeasi seara, oficialii au intrat in casa Valentinei Fischeva, gazda intalnirilor de rugaciune, si au confiscat actele de identitate ale membrilor bisericii prezbiteriene Grace. Conform ultimului raport, Kayrat Zhgangozhin si Ramil Imankulov, doi membri ai bisericii, au fost chemati in instanta la data de 31 august sub acuzatia de „fortare a unor persoane de a practica anumite rituri religioase sau de a participa la alte activitati religioase”, fapt care ar atrage cu sine o amenda care valoreaza de 20 de ori salariul minim din aceasta tara.

Intr-un incident similar, zece crestini au fost arestati la data de 7 august in timp ce vizitau orasul Jambeyt pentru a-si impartasi credinta locuitorilor sai. Crestinii au fost interogati, fotografiati, luandu-li-se si amprente. Patru ore mai tarziu li s-a dat drumul dar li s-a spus ca trebuie sa revina la sectia de politie pentru a fi interogati in continuare.

Rugati-va ca cei care au fost arestati sa fie eliberati. De asemenea, rugati-va ca autoritatile kazace sa nu-i mai hartuiasca pe crestini. **(Forum 18, Internet)**

Columbia - pastor ucis

In seara zilei de 6 septembrie Rafael Velasquez (41 de ani), pastorul bisericii Foursquare din orasul Maranoal, a fost impuscat mortal de trei barbati inarmati care purtau masti, chiar in casa lui, conform raportului din data de 14 septembrie intocmit de Christian Solidarity Worldwide.

Atacatorii au patruns in casa pastorului si l-au omorat in fata sotiei lui si a altor sase tineri credinciosi. Se presupune ca trupele paramilitare care se lupta pentru putere sunt responsabile pentru aceasta crima. Cel putin zece alti pastori din aceasta regiune au primit amenintari in ultimele luni. Mai mult de 35 de pastori au fost ucisi si peste 200 de biserici au fost inchise cu forta in ultimii trei ani.

Rugati-va pentru familia pastorului Velasquez. Rugati-va ca pasiunea oamenilor lui Dumnezeu din Columbia sa fie o lumina care sa atraga pe altii la Cristos. **(Christian Solidarity Worldwide, Internet)**

Egipt - crestin omorat

In ziua de 16 septembrie un barbat crestin in varsta de 65 de ani a fost omorat si alti trei au suferit rani grave atunci cand Osama Araban, un barbat in varsta de 35 de ani, a atacat trei sate din nordul Egiptului, potrivit raportului din data de 21 septembrie intocmit de Assyrian International News Agency. Araban a fost arestat in ziua urmatoare.

Rugati-va pentru familia si prietenii care deplang moartea lui Abdo George Younan. Rugati-va pentru insanatosirea grabnica a celor raniti. **(Assyrian International News Agency, Internet)**

Eritreea - crestin moare de meningita in inchisoare

Un barbat crestin, detinut al unei tabere militare, a murit de meningita la data de 3 septembrie, potrivit rapoartelor intocmite de Open Doors.

Mesfin Gebrekristos, un crestin evanghelic, este al patrutea credincios despre care se stie ca a murit in inchisoare anul acesta. In urma lui au ramas sotia si cei doi copii ai lor.

Rugati-va pentru sotia si copiii lui Mesfin Gebrekristos care trec prin aceasta perioada extrem de dificila. Rugati-va ca guvernul eritreean sa inceteze campania impotriva crestinilor evanghelici si sa respecte libertatea religioasa. **(Open Doors, Internet)**

China - pastor arestat

Conform China Aid Association, la data de 17 septembrie pastorul Hua Huiqi a fost arestat de autoritatile chineze in districtul Fengtai, Beijing.

Hua si-a sunat sotia - Ju Mei - si i-a spus ca a fost fortat sa intre intr-o masina a securitatii pe cand se indrepta spre un loc unde avea o intalnire. Dupa mai putin de o jumatate de ora, Hua si-a sunat sotia din nou si i-a spus ca politia l-a dus intr-un loc necunoscut; apoi apelul a fost intrerupt.

La data de 22 septembrie Hua a primit permisiunea sa-si viziteze fratele grav bolnav in spitalul Tiantan, escortat de cinci persoane. Totusi, nu i s-a permis sa isi viziteze mama - Shuang Shuying - care a fost eliberata din inchisoare in urma cu cateva luni si care este si ea, grav bolnava.

Rugati-va pentru aceasta familie care a indurat atata de dragul lui Cristos! Rugati-va ca Hua sa fie eliberat iar mama si fratele sau vindecati. **(China Aid association, Internet)**

Traducerea si prelucrarea,

Anca Istrate / anca_istrate86@yahoo.com

DEVOTIONAL

MARTURIE EXTREMA

“Si chiar daca va trebui sa fiu turnat ca o jertfa de bautura peste jertfa si slujba credintei voastre, eu ma bucur si ma bucur cu voi toti.” - Filipeni 2v17

LIBAN - Mary

Mary avea numai saptesprezece ani cand fanaticii musulmani au invadat satul in care locuia din Liban. Mary si parintii ei au fost pusi in fata unei decizii grele: “Deveniti musulmani, sau veti fi impuscati.”

Mary a raspuns cu mult curaj: “Il aleg pe Dumnezeu. Poti sa ma omori.” Ea si familia ei au fost impuscati si lasati sa moara. Doua zile mai tarziu, voluntarii de la Crucea Rosie au ajuns in sat si au descoperit un miracol: Mary era inca in viata – dar paralizata din cauza ranilor.

Devastata si suferind, Mary s-a agatat de credinta ei si s-a rugat. O pace supranaturala a cuprins-o. Ea i-a spus lui Dumnezeu: “Toata lumea are o slujba de indeplinit. Eu nu ma voi putea casatori niciodata sau nu voi putea face vreo munca fizica. Asa ca imi voi oferi viata pentru musulmani, ca cei care mi-au ucis parintii si au incercat sa ma ucidă si pe mine. Viata mea va fi o rugaciune pentru ei.”

Rugaciunile si marturia ei au adus multi musulmani la credinta in Fiul lui Dumnezeu. In Liban, anul 1990 a fost cel mai sangeros an din cei cincisprezece de razboi civil. Mii de oameni au fost omorati sau raniti, si sute au fugit din tara. Totusi, jertfa lui Mary a incurajat multi crestini sa ramana si sa fie ambasadori ai lui Isus.

Cel mai mare dar pe care i-l dam lui Dumnezeu nu incapa intr-o punga de colecta. Cand ne oferim intreaga viata ca jertfa pentru Dumnezeu, vom putea aduce beneficii nelimitate Imparatiei Lui.

Multi dintre cei ce au fost persecutati ca Mary pot impartasi o marturie similara. Ei continua sa isi ofere vietile celor care ii asupresc ca un act de inchinare. Theresa de Lisieux spunea odata: “Suferinta cauzata de altii si purtata cu bucurie este mai puternica decat orice predica.”

Majoritatea crestinilor din ziua de azi gasesc foarte usor scuze pentru a nu-si mai oferi vietile in serviciul lui Dumnezeu: "sunt prea ocupat" sau "se intampla foarte multe lucruri in viata mea de care trebuie sa ma ingrijesc".

Totusi, Dumnezeu poate sa-ti descopere moduri unice in care sa-l fi martor.

Traducere din "Extreme Devotion" - The Voice of the Martyrs,

Mihaela Adam / mihaela.adam@gmail.com

ZAMBIA

BINECUVANTARI IN LUCRARE

Ma minunez de felul in care lucreaza Domnul Dumnezeu si nu am cuvinte sa-i multumesc pentru tot ceea ce face in viata mea, pentru dragostea si bunatatea Lui. El, Tatal Ceresc, Creatorul Universului are totul in control, si ne doreste binele si nu raul si are un plan special cu fiecare din noi. Ne iubeste atat de mult si are un viitor minunat pentru fiecare dintre noi.

Vad mana Lui la lucru si invat zilnic sa ma incred tot mai mult in El, chiar si atunci cand nu inteleg de ce sau cum este posibil. Am ajuns la concluzia ca sunt prea mica sa inteleg totul si de multe ori este mai bine sa nu le stiu pe toate...

Lucrarea cu croitoria merge bine. Ne-am mutat in noua cladire si acum putem vinde si imbracamintea facuta. Avem o incapere mai frumoasa si mai luminoasa.

Va rog sa va rugati si pentru scoala. In sfarsit am terminat de tencuit si varuit cladirea scolii, mai trebuie sa cumpar vreo 20 metri de linoleum, dar in rest totul merge bine.

Saptamana aceasta am fost intr-un sat, Kabundi, la vreo 50 km distanta, unde trebuia sa ma intalnesc cu vreo 20-30 de copii (asa mi s-a spus). Dar cu o zi inainte pastorul m-a sunat si mi-a spus ca vor veni vreo 70 de copii.

Deci am incercat sa pregatesc haine, mancare si o lectie biblica pentru copii. Am dat hainute copiilor - erau in jur de 90 - apoi am inceput sa predau o lectie biblica pe flanelograf, in timp ce femeile fierbeau orezul. Copiii inca mai veneau si m-am bucurat atat de mult sa vad cladirea bisericii arhiplina de copii si adolescenti.

Mai multi copii s-au aratat interesati sa cunoasca mai multe, asa ca trei femei care m-au insotit au iesit afara cu ei, s-au asezat pe iarba si au inceput sa se roage impreuna, si au explicat din nou felul in care sa-L primeasca pe Domnul si calea Mantuirii.

Ce frumos a fost sa vad atat de multe suflete insetate dupa Evanghelie si cu dorinta de a fi mantuite. Slaviti fie Domnul Dumnezeu pentru ca ne foloseste!

Am inca o veste minunata. Saptamana viitoare pe 5 octombrie va veni o tanara din Canada care ma va ajuta cu scoala, in lucrarea cu femeile si sper sa reuseasca sa predea si informatica femeilor.

Cred ca va sta cu mine o saptamana sau doua si ma rog ca ea sa fie o binecuvantare pentru noi.

Inca nu imi vine sa cred! Eram atat de obosita si nu stiam cum sa impart totul, iar o prietena de a mea mi-a spus ca o tanara vrea sa vina sa ma ajute. Este atat de minunat!

Nu m-as fi gandit ca Domnul imi va trimite pe cineva asa de repede, mai ales ca doream sa am niste voluntari sa ajute cu copii si sa le invete pe femei cum sa opereze cu un computer deoarece eu nu am timpul si nici rabdare (in privinta computerelor).

Va rog sa va rugati pentru aceasta tanara sa petreaca un timp minunat si eu sa am intelepciune sa stiu ce sa-i gatesc.

Va rog sa va rugati pentru ca la anul sa pot avea mai multi voluntari care sa ajute cu scoala, si sa mai pot incepe scoli si in alte sate. E nevoie de ajutor si in lucrarea cu femeile. Domnul sa trimita persoanele potrivite care sa fie o binecuvantare, cu o atitudine buna si placuta, mature si serioase.

Pe data de 10 octombrie vom merge intr-un alt sat unde vom preda copiilor, vom gati, si vom da si hainute. Cred ca vor fi in jur de 100 de copii. Va rog sa va rugati pentru mine si pentru femeile care ma vor insoti ca sa putem fi folosite de Domnul, sa putem fi o binecuvantare pentru acei copii si multi sa fie mantuiti.

Nu va puteti imagina bucuria pe care o au copiii cand ne vad, si cu ce multa placere asculta lectiile biblice si cu ce multa pofta mananca. Pozele nu pot descrie bucuria lor si nici a noastra. Suntem atat de fericite ca ii putem servi si hrani atat spiritual cat si trupeste!

Va rog sa continuati sa va rugati pentru lucrarea din Zambia, lucrarea este mare iar lucratorii sunt putini. Va rog sa continuati sa va rugati si pentru mine ca incetul, cu incetul sa pot ajuta cat mai multe biserici si indiferent cat de greu va fi sa nu renunt, sa nu dau inapoi si nici macar sa nu am gandul de a renunta la chemarea de a-i sluji pe oamenii din Zambia.

Am nevoie de fratii si surorile mele dragi care sa ma poarte in rugaciune si sa mijloceasca pentru mine, sa-mi tina mainile ridicate atunci cand eu nu mai pot si gandul de a renunta sa nu imi mai vina vreodata. Indiferent cat de greu va fi sa pot merge inainte, chiar daca ar fi sa inaintez ca un melc, mai bine ca un melc, incet, incet, decat sa ma opresc sau sa dau inapoi.

Va iubesc scumpii mei, va apreciez atat de mult si va multumesc pentru tot suportul in rugaciune, financiar, dragostea si sacrificiile pe care le faceti de a sustine lucrarea din Zambia.

Ma rog ca Domnul Dumnezeu sa va binecuvanteze pe deplin. Cu multa, multa dragoste,
Maria Magdalena Halip / maria4zambia@gmail.com

PERU

IN ROMANIA

Inca o data pot sa spun ca planurile omului nu sunt intotdeauna planurile Domnului. Va scriam in ultima scrisoare ca o sa fim in tara pe data de 13 august insa acest lucru nu a fost posibil. Am avut o serie de probleme prin care doar Domnul stie de ce a trebuit sa trecem. Slavita sa fie El caci prin El suntem mai mult decat biruitori!

Dupa ce am obtinut pasaportul fetitei, viza si i-am cumparat si asigurare, credeam ca totul e bine si ca in curand o sa fim in tara. Dar nu a fost asa. Ne-au anuntat de la agentie ca nu putem sa calatorim pe 12 si ca o sa calatorim pe 16 august. A sosit si ziua de 16 si am pregatit bagajele pentru calatorie. Pe la doua si jumatate dimineata am primit un mesaj pe telefon ca nu mai putem calatori pe data de 16 din probleme de forta majora si sa luam legatura cu agentia de unde am cumparat biletele.

Se pare ca acest mesaj venea din Miami. Mi-a fost foarte greu sa primesc aceasta veste chiar in momentul cand toate bagajele erau gata si nu mai lipseau decat cateva ore pana la plecarea spre aeroport.

Am luat legatura cu agentia si ne-a spus ca nu stie ce s-a intamplat dar ca o sa ne caute alt zbor si o sa putem calatori fara probleme. Am asteptat sa primim un raspuns si raspunsul intarzia sa vina iar prietenii care ne vedeau ziceau: „Ce faceti, va-ti si intors?” A fost foarte greu acest timp de asteptare, doar Domnul a fost alinarea noastra. Dupa doua zile am primit raspuns de la agentie ca ne-au gasit un zbor pe 20 august. A sosit si ziua de 20 august si am plecat la aeroport. Am ajuns cu bine in aeroport, am pus bagajele pe cantar si ne-au intrebat ce locuri dorim in avion. Eu am raspuns ca nu am pretentii, doar sa ne lase impreuna.

Dar imediat dupa aceea ne-au spus ca avem o problema. Intrase pe calculator si nu aparea numarul de rezervare pentru biletele electronice. Nu intelegeam ce se intampla si am intrebat, ce inseamna lucrul acesta.

Mi-au spus ca biletele nu sunt platite. Aveam rezervarea, totul era corect, doar ca biletele nu erau platite. Vreau sa va spun ca am simtit un lesin de la inima. Am intrebat ce putem sa facem in aceasta situatie si au spus sa sunam la agentia de unde am luat biletele sa vedem ce s-a intamplat.

Dadusem banii cu aproape patru luni inainte si nu puteam sa cred ca biletele nu sunt platite. Nu vreau sa va mai supar cu ceea ce a urmat ci doar va spun ca ne-am intors acasa fara nici o sansa de a mai calatori. Am fost, am vorbit cu persoana de la agentie si nu a vrut sa recunoasca faptul ca nu a platit biletele si ca cei cu care lucreaza sunt vinovati. Domnul stie mai bine si El sa judece si sa faca dreptate.

Prin dragostea si harul Lui am cumparat alte bilete de la o alta agentie si pe 24 spre 25 august am ajuns in mult iubita tara, Romania.

In limita posibilitatilor am vizitat mai multe biserici din tara. Dorinta este sa vizitam cat mai multe, dar nu ne permite timpul. Ne-am bucurat din inima sa vedem atatia frati si surori care se roaga pentru noi si dau din putinul lor pentru noi si slujba Domnului. Multumim fratilor din Bisericile pe care le-am vizitat si ne-au primit cu atata caldura.

Vreau sa spun ca timpul zboara asa de repede si nu pot sa cred ca o sa las din nou toti prietenii, fratii si surorile in Domnul, fratii mei de trup si scumpii mei parinti. Dar cand ne sacrificam pentru Domnul, merita.

Biletele de intoarcere sunt pentru 23 octombrie. Pana atunci dorim sa ne bucuram la maximum de fiecare minut petrecut in tara, in mijlocul familiei si al fratilor.

Multumim inca o data tuturor acelor care sunt alaturi de noi si ne inunda cu dragoste si caldura. Plecam plini de bucurie si foarte imbarbatati sa stim cati frati si surori se roaga zilnic pentru noi si pentru lucrarea la care am fost chemati.

Va iubim si va purtam in inimile noastre. Cu dragoste din El,
Raul, Aura si Briana Tello / auratrascuperu@yahoo.com

INDIA

AGLOMERATIE SI DIVERSITATE

Suntem deja in al treilea anotimp din 2009 si totul alearga din ce in ce mai repede spre finalul unui nou an. Timpul parca este insuficient in anumite momente si trece greu in altele. Pentru lucrarea de aici din Bihar, pentru noi ca familie, luna septembrie a fost o perioada aglomerata si destul de colorata daca ne uitam la varietatea activitatilor.

In continuare va solicit atentia pentru a va informa cu privire la ultimele vesti din lucrarea TPM care probabil nu au fost relatate de alti lucratori romani implicati aici, dar si cu privire la anumite aspecte ce ne privesc pe noi ca familie. Fie ca Duhul Sfant sa ne motiveze duhul pe tot parcursul celor ce vor fi relatate.

Apatia sau cum sa pierzi ce ai mai bun - Cu mai bine de doua saptamani in urma, la in una dintre intalnirile de consiliere pe care le am regulat cu un mentor specializat in domeniul lucrarii de misiune, am identificat o problema care produce ravagii in multe medii si vietii - apatia.

Apatia sau lipsa de interes o identific ca fiind cea mai vicleana metoda demonica de a ne departa de realitatea luptei. Este acea stare in care nu esti nici total deconectat dar nici interesat, nu esti nici prezent dar nici lipsa. Unii ar spune ca este o stare de mijloc, insa este mult mai mult de atat - este o stare de indiferenta care te scoate din cursa total.

Ea ne face sa alunecam pe nesimtite in ea, iar cad vrem sa ne trezim, realizam ca este asa de greu incat mai bine mai continuam o vreme asa. Bineinteles ca nu este vorba doar de o implicatie a circumstantelor, asa cum ar fi la noi de exemplu temperaturile extrem de ridicate, ci are in primul rand o implicatie spirituala, restul factorilor externi contribuind intr-o masura mai mare sau mai mica la aceasta situatie.

Pierderea pasiunii pentru Dumnezeu sau pentru lucrurile care au legatura cu tot ce este divin si spiritual, ca de exemplu o inchinare autentica in duh si adevar, o comunicare cu Dumnezeu ce are la baza pasiunea de a fi in prezenta Lui, citirea Vestii Bune cu inima ce cauta vocea si voia Lui, ne conduc mai devreme sau mai tarziu la faliment.

Din obisnuinta sau muștrari de constiinta vom incerca sa continuam, insa ceea ce odata era foame dupa experienta prezentei divine, astazi devine povara de a mai te ruga inca o data, de a mai citi inca un pasaj.

Ei bine, probabil ca toti cei care avem o legatura cu Dumnezeu am fost atacati cu aceste stari, iar noi cei de aici, si ma pot referi la mine insumi, am avut perioade cand parca mintea imi era blocata. In special s-a intamplat in perioada sarbatorilor pagane si in perioada cand temperaturile nu mai realizeaza ca si noi avem limite. In perioade ca acestea care favorizeaza trupului o stare de oboseala spontana, dusmanul vietii noastre are grija sa alunecam in aceasta stare.

Si totusi... trebuie sa luptam. Sunt unii care, prinsii in aceasta cursa a diavolului, au renuntat sa mai fie lumini, alteori comunitati intregi isi urmeaza programele fara a mai avea entuziasm, iar in alte situatii ne trezim in mijlocul unor oameni care nu l-au cunoscut niciodata pe Dumnezeu ce naste o pasiune pentru lucruri care au sens si viata.

Pentru cei care insa ati identificat aceasta stare, fie ca o aveti, fie ca ati avut-o sau o veti avea, va indemn cu un citat al lui Winston Churchill care spunea "Niciodata, niciodata, niciodata, niciodata nu renunta!". Apatia este o problema spirituala si trebuie tratata ca atare.

Iar El, Leul lui Dumnezeu, cauta oameni care nu iubesc renuntarea la lucrurile vesnice, ci sunt gata sa lupte pentru fiecare particica de teren pierdut. Dumnezeu sa ne dea revelatie in aceasta directie pentru a naste in noi o generatie de oameni motivati sa nimicim prin El puterea intunericii!

Despre noi si prima saptamana in DTS - Ca familie am continuat si in luna septembrie sa fim destul de ocupati. Mai mult decat atat, vreme de cateva zile Irina a fost bolnava si asta am simtit-o destul de mult cel putin noi ca parinti.

Vreme de trei zile si trei nopti a avut febra foarte mare ce nu scadea decat pentru putina vreme cu medicatie, iar dupa aceea au aparut niste bubite pe corp si am inteles de la pediatrul unde am fost ca are o boala specifica copiilor, la o varsta destul de mica insa. Dupa alte cateva zile si acestea au disparut si incet, incet si-a revenit, asa ca in momentul de fata suntem cu totii bine.

In ce ma priveste, a trebuit sa predau prima saptamana a DTS-ului despre "Natura si Caracterul lui Dumnezeu". Daca este sa ma refer la acea saptamana din perspectiva mea, simteam ca anul acesta avem cea mai buna echipa de staff si studenti si aseara cand am avut intalnirea cu tot personalul de la baza si deci si cu echipa de DTS, aceste lucruri au fost reconfirmate de Paul si echipa. Asa ca nu pot adauga decat "Slava Domnului!". Binecuvantati sa fie toti cei sunt implicati in aceasta lucrare!

Extinderea vizei - o provocare MARE - Cu o zi inainte de a scrie aceste cuvinte am depus actele pentru extinderea vizei. Am avut de alergat enorm de mult. La un moment dat eram doar eu cu Emma si cu atatea hartii mi-am uitat geanta la banca unde trebuia sa platesc taxele pentru viza, insa Dumnezeu a lucrat sa o gasesc. Dupa multe ore de completat formulare, scris cereri si in jur de optzeci de copii xerox, am reusit sa le depun.

Vestea surpriza avea sa vina dupa aceea cand mi s-a spus ca nu se stie cate luni o sa se proceseze la hartiile trimise, ca cineva de trei luni asteapta si nu a primit inca o scrisoare de confirmare. Noua peste o luna ne va expira viza, iar daca am sta doar in Bihar nu ar fi nici o problema pentru ca noi avem actele depuse, insa luna noiembrie este perioada in care trebuie sa calatorim cel mai mult - la mai multe intalniri care privesc lucrarea in zona noastra sau chiar sud estul Asiei.

Apoi, in decembrie, va trebui sa mergem din nou in insulele Andaman si Nicobar unde voi preda. Acolo problema este si mai serioasa intrucat pe langa viza pe care o am, trebuie sa trec pe la un punct vamal unde mi se va mai pune o alta viza locala. Nu stiu cum Dumnezeu va lucra, insa din toata inima va solicit sa ne rugam pentru aceasta problema ca El sa faca o minune si sa putem obtine extinderea vizei cat mai repede.

A doua echipa de romani - Asa cum in mesajul anterior anuntam ca o a doua echipa de romani va sosi in vizita la noi, ei bine nu doar ca au sosit, dar doi dintre ei Dragos si Sorina, precum si Florentina deja se pregatesc sa se reintoarca in tara. A fost o luna plina si credem ca Dumnezeu nu doar i-a adus sa fie o binecuvantare pentru acest popor dar si ei au fost binecuvantati stand cu noi.

In afara de ei, Nicu si Magda, o familie din Baia Mare care vor sta intr-o prima faza pentru sase luni au o viziune mai lunga cu privire la lucrarea de aici. Ei sunt acum intr-o perioada de cautare a voii lui Dumnezeu pentru viata lor, dupa ce ambii au renuntat la slujbele din tara si au venit aici. Nicu, asa cum am mai scris este pentru a doua oara, prima data a venit in urma cu 4 ani, iar Magda pentru prima data.

Ceea ce ne bucura enorm este faptul ca pe cand Magda era in Suceava, caci de acolo este de loc, noi ne rugam ca El sa trimita oameni in lucrare si din acea parte de tara. Pe de alta parte, ne rugam si pentru Nicu ca Dumnezeu sa ii vorbeasca. Acum 4 ani s-au casatorit si anul acesta au decis sa vina impreuna. Sunt o familie deosebita si ii iubim mult, au multe daruri dar si o nevoie continua de a primi confirmari din partea Lui. Asa ca va provocam sa mijlocim pentru ei si fie ca toate darurile pe care le-a pus Dumnezeu in ei sa fie folosite pentru a zidi Imparatia Lui in aceste locuri.

Sa ne rugam de asemenea si pentru Dana care este venita de la TPM Medias si va sta aici pentru urmatoarele sase luni, fiind implicata in DTS. De asemenea, sa nu incetam sa ne rugam si pentru ceilalti compatrioti care au fost chemati de Liderul nostru suprem sa-L reprezinte si sa reprezinte biserica din Romania.

Vizita in Bodhgaya si Varanasi - Pentru o zi am vizitat locul unde a aparut budismul - Bodhgaya - in sudul Biharului. Din nou am avut un timp in care am realizat ca ne aflam la radacinile celei de-a treia cele mai mari religii pagane din lume. Imi amintesc chiar ca in timp ce mijloceam in anumite temple, puteam simti o presiune in piept si asta nu doar unul dintre noi ci toti.

Cateva zile mai tarziu aveam in sa ajungem la radacinile celei de-a doua cea mai raspandita religie pagana - hinduismul. Dupa mai bine de 240 de km parcursi din Patna am ajuns in Varanasi - capitala hinduismului. Un oras vechi si extrem de orientat spre lucruri spirituale. Un oras care te uimeste atunci cand vezi nenumarati "albi" care merg pe strazile lui in cautarea experientelor spirituale care inseamna aproape orice.

Stand de vorba cu unul dintre misionarii TPM care lucreaza printre miscarile de hippy pornite in anii '60 (au format la acea vreme cel mai mare val de nonconformisti fiind in fapt generatia celor nascuti dupa cel de-al doilea razboi mondial care avea sa formeze o miscare ce se intinde pana in zilele de azi), am realizat ca lor li se adauga si alti indivizi ce nu cauta nimic altceva decat experiente mistice . Astfel, in acest oras imbracat intr-o diversitate de extreme, isi face aparitia miscarea new-age si diferite forme de meditatie cu radacini pagane care nu de putine ori, dezumanizeaza omul implicat si face din el un rob al placerilor trupesti.

Mai tarziu, o plimbare cu barca pe Gange avea sa scoata la iveala multitudinea de temple si ritualuri de inchinare la care participa cateva sute de oameni in fiecare seara. Alaturi de ele se puteau vedea locurile unde erau incinerate trupurile moarte si, in timp ce inaintam incet, o bucata de cadavru plutea pe langa barca noastra ca si cum nimic special nu s-a intamplat. Un amestec de intuneric care pe unii ii fascineaza si pe cei mai multi ii socheaza, in sa in spate se afla o nevoie de salvare pe care oamenii nu o pot gasi.

Intalnirea de Tineret pentru Trezire Spirituala - Am avut poate cea mai mare intalnire de tineret din Patna. Peste 350 de tineri, timp de doua zile au experimentat din ceea ce se numeste trezire. Multe marturii au aratat ca schimbarea acestei generatii se poate face, iar Dumnezeu nu s-a lasat sub asteptari si a lucrat in moduri extraordinare. Dar ce a lucrat si mai mult la toata aceasta intalnire?

Ei bine, poate pentru prima data in Patna, am vazut unitatea noastra a tuturor liderilor crestini si mobilizarea noastra laolalta pentru a organiza aceasta intalnire. A fost ceva ce am visat si multi viseaza sa vada - lideri de biserici si organizatii, participand impreuna financiar, pregatind impreuna, intalnindu-ne si organizand pana in detalii aceasta lucrare. Unitatea noastra a fost un act de ascultare si ascultarea a insemnat binecuvantare.

Intalnirea din Khagoul - Asa cum am scris si in mesajul precedent, continuam sa ne implicam in biserica de langa Patna. Continuum pe de o parte sa daramam ce a fost zidit gresit, iar pe de alta parte sa construim Imparatia lui Dumnezeu dupa standardele lui Dumnezeu.

De saptamana aceasta incepem un curs de viata spirituala ce va aduce noi perspective in viata noastra si speram ca aceasta biserica sa recapete si mai multa pasiune pentru Dumnezeu si aceasta sa se intoarca la Tatal nostru ca o jertfa de bun miros. Rugati-va pentru trezire in Khagol.

Multumirile noastre se indreapta si in aceasta luna spre Liderul nostru, Cel ce ne-a chemat la o viata noua si la lucrarea Lui; ele se indreapta si catre dumneavoastra, o armata de oameni implicati in diferite moduri. Fie ca fiecare sacrificiu facut pentru ca aceasta lucrare sa inainteze sa se intoarca ca o binecuvantare insutit mai mare din partea Celui pe care Il slujim. Va iubim!

Urmarind viziunea Lui,

Marian, Luiza si Emma, impreuna cu echipa TPM din Patna / marian_luiza@yahoo.com

MEXIC

DESPRE LUCRARE

Ne cerem scuze pentru faptul ca luna trecuta nu am scris nimic despre noi si despre lucrarea din Mexic pentru revista **INFOMisionar**. De multe ori timpul ne este atat de scurt ca nu avem timp nici sa comunicam prea mult pe internet cu prietenii nostri care tot incearca sa ne contacteze.

Si mai mult, cand la noi este noapte, in Romania este ziua si invers. Din cate imi aduc aminte, in urma cu o luna Nathanael si Caleb au facut gripa si trebuit sa mergem cu ei la urgenta. Nathanael a trebuit dus de urgenta in Statele Unite la spital intrucat avea si un inceput de pneumonie. Apoi au urmat Ruthie, Iosua si Sara. Am ramas doar eu, dar sa vedem pana cand. Oricum ne bucuram ca Domnul ne-a pazit si ne-a daruit o insanatosire rapida.

In luna septembrie am avut o intalnire cu liderii Bisericii Pagiei din Mexico. Au participat 5 pastori si sotiile lor. Ca vorbitori au venit doi pastori din San Francisco de la Biserica Hessel. Programul s-a desfasurat timp de trei zile consecutiv undeva aproape de noi, cam la 20 de minute cu masina.

A fost un timp de inviorare si ne-am simtit atat de bine sa fim ziditi de altii! Noi oferim tot timpul de dragul lucrarii lui Dumnezeu si uitam ca si noi avem nevoie de hrana spirituala. S-a vorbit despre multe aspecte ale Bisericii si nevoile ei. Am putut face planuri si ne-am angajat la o mai buna colaborare intre cele 8 biserici Pagiei din Rosarito si Valea Mexicali.

Fratii din San Francisco au avut un bun Cuvant de imbarbatare si au stiut foarte frumos sa abordeze nevoile din interiorul Pagiei. O nevoie urgenta pe care am vazut-o cu totii, este formarea de lideri. Nu avem seminarii la dispozitie si nici banii si timpul necesar. Vrem sa pregatim lideri care au dorinta de a sluji Domnului si cu ajutorul Lui vom incepe in luna ianuarie 2010.

Pana atunci eu va trebui sa pregatesc materialul necesar, iar intalnirile vor avea loc o data pe saptamana. Tot in acest timp impreuna cu batranii adunarii din Rosarito, Pablo, Silas si Regino, ne rugam ca Domnul sa ne indice clar cine are chemarea de lider. Nu va fi o invitatie in public ci vom vorbi cu fiecare in particular invitandu-i astfel la pregatirea necesara. Rugati-va ca Domnul sa ne dea intelepciune.

Tot in luna septembrie am mers pentru o saptamana la parintii Sarei unde am avut un timp de odihna chiar daca eu am muncit. Este bine din cand in cand sa te retragi din tumultul lucrarii si sa te odihnesti. Unul dintre lucrurile de care ma bucur mult cand merg in Fresno este ca acolo suntem in mijlocul comunitatii fratilor menoniti si este o placere sa stai de vorba cu ei si sa iti povestiasca peripetiile lor.

Cei in varsta inca iti pot povesti cum au emigrat in America. Am inteles ca sunt comunitati menonite crestine in Mexic, Paraguay, Uruguay, Ecuador si alte tari din America Latina. De obicei ei se ocupa cu agricultura. De data asta am avut ocazia sa stam de vorba cu sora menonita Gertrude, emigrata din Ucraina dar originara din Germania.

Este o crestina vaduva care are 5 copii, toti credinciosi impreuna cu familiile lor. Istoria ei iti provoaca fiori ascultand cum in 1945, copila fiind, a putut scapa din Ucraina in timpul retragerii trupelor naziste. La sfarsitul istoriei spune cu un zambet pe fata ca numai harul lui Dumnezeu a fost cu ea mereu.

La adunare ne bucuram ca doua familii care plecasera de la partasie in urma cu trei, respectiv doi ani, au manifestat dorinta de a reveni. Au marturisit in public greseala lor de a actiona fireste si si-au cerut iertare in fata intregii adunari. Ce bucurie!

Un lucru pe care l-am invatat de aici a fost ca, in ciuda faptului ca ne-a intristat foarte mult cand au plecat, noi am continuat sa mentinem legatura cu ei si prietenia. Aceasta i-a impresionat foarte mult si, in timp i-a ajutat sa doreasca din nou sa aiba partasie cu fratii din Pagie.

Un lucru de care au dus mare lipsa in timpul absentei lor de la adunare a fost Cina Domnului pe care obisnuim sa o luam in fiecare Duminica. Suntem singura adunare din zona care practicam Cina Domnului in fiecare Duminica, restul adunarilor o fac la 6 luni, un an sau chiar deloc.

Ca familie suntem bine si ne bucuram de unitate si har. Domnul ne poarta de grija mereu. Cei mici continua sa creasca si ne bucuram sa vedem ce frumos este sa-l inveti pe copil inca de mic calea pe care trebuie sa mearga. Ruthie a inceput scoala iar Caleb si Iosua incep si ei sa invete alfabetul. Nathanael este chiar haios incercand sa spuna vreo litera din alfabet.

Multumim mult pentru tot ce faceti pentru noi si pentru lucrarea din Mexic si ne rugam ca Domnul sa va rasplateasca facerea de bine. El sa va binecuvanteze in toate.

Pentru ca El e viu,

Narcis, Sara, Ruthie, Caleb, Joshua si Nathanael DRAGOMIR / narcisnsara@yahoo.com

MALAWI

COPII SUFERINZI

Va salut din nou din Malawi! Va multumesc atat de mult pentru rugaciunile inaltate pentru mine la tronul harului! Sunt asa imbarbatata cand primesc mail-uri in care citesc: "chiar azi ma gandeam la tine" sau "ma rog pentru tine".

E un har sa stii ca sunt persoane care nu te uita. Acum stiu numai in parte, dar cred ca intr-o zi in cer o sa cunosc mai multi care s-au rugat si pe care poate aici nici nu i-am cunoscut. Si poate ca atunci oameni pe care nu i-ati vazut niciodata pe pamant o sa va multumeasca.

Luna trecuta am inceput, prin harul Lui, sa lucrez intr-o scoala cu fetele adolescente si ma bucur mult pentru aceasta. Sunt in jur de 60 de fete la acest grup si inca nu le cunosc pe toate, inca nu stiu aproape nimic despre ele, dar vad ca unele sunt chiar interesate sa cunoasca Cuvantul Domnului.

Rugati-va pentru mine sa fiu o binecuvantare pentru ele si prin viata mea si prin tot ce vorbesc cu ele sa Il arat pe Domnul nostru. As vrea sa le cunosc mai bine, sa stiu problemele cu care se confrunta si sa le cunosc familiile. Rugati-va daca vreti ca Domnul sa ma ajute in aceasta privinta.

Malawienii sunt in general niste oameni foarte deschisi cand e vorba sa vorbești cu ei lucruri de zi cu zi, te primesc cu drag in casele lor si iti dau sa mananci chiar daca au foarte putin, dar cand e timpul sa vorbeasca despre ei, despre vietile lor, sunt foarte inchisi sau nesinceri. Vor tot timpul sa iti faca pe plac si nu te contrazic niciodata chiar daca nu sunt de acord cu tine, si in felul acesta nu prea ai cum sa stii ce gandesc.

Se intampla sa vorbești ceva cu ei si sa iti zica ca au inteles cand de fapt nu au inteles nimic. Va spun aceasta ca sa va rugati pentru ei si mai ales pentru fetele cu care lucrez, sa se deschida ca sa le pot ajuta in domeniile in care au nevoie.

Tot luna trecuta am inceput sa lucrez cu copiii si cu adolescentele la un orfelinat de aici. Am intalnit acolo un baietel de 5 ani caruia bunicul i-a ars mainile pentru ca a luat un peste inainte sa fie masa gata. Dupa ce si-a dat seama de greseala (baietelul era orfan si locuia cu bunicii), bunicul a incercat sa ii vindece mainile cu diferite leacuri si a incercat in timpul acesta sa il tina doar in casa pe baietel.

Dupa aproximativ o saptamana, baietelul a iesit din casa si a fost vazut de vecini, care insa nu voiau sa fie deschisi cu politia deoarece le era frica de bunicul baiatului caci acesta lucra cu vrajitoria. In cele din urma, totul s-a descoperit si bunicii baietelului au fost pusi in inchisoare si baietelul adus la acest orfelinat.

Dupa doua operatii, mana dreapta este aproape refacuta si poate sa miste si degetele de la mana stanga putin. Ma gandeam la numele lui. Il cheama Madalitso si asta inseamna in chichewa "binecuvantari". Daca vreti, cand va aduceti aminte, rugati-va pentru Madalitso sa fie cu adevarat o binecuvantare pentru altii.

In urma cu vreo trei saptamani o alta fetita a fost adusa la acelasi orfelinat. O cheama Linda si are 3 ani. In timp ce mama ei pregatea intr-o zi mancarea, ea a luat o bucatica de carne si mama ei i-a oparit mainile in apa care fierbea. Ea e mult mai rau decat Madalitso. Si-a pierdut aproape toate degetele. Mai are doar degetele mari de la amandoua mainile iar celelalte nu stiu daca se pot numi degete.

Era foarte sperziata saracuta cand a venit la orfelinat, acum e mult mai bine. E prietenoasa si vorbește. A inceput sa manance singura si poate sa bea singura acum. Rugati-va daca vreti si pentru ea ca Domnul sa o ajute ca intr-o zi sa Il cunoasca pe El si de asemenea, rugati-va si pentru ca mama ei sa fie mantuita.

De asemenea rugati-va pentru noi, cei care suntem implicati mai mult sau mai putin la acest orfelinat, sa fim o adevarata binecuvantare pentru acesti copii si sa le aratam dragostea pe care nu au vazut-o la parintii lor si prin vietile noastre sa Il aratam pe Cel care a zis: "Lasati copilasii sa vina la Mine si nu-i opriti."

Inca o data va multumesc pentru tot sprijinul acordat. Dumnezeu nostru sa va rasplateasca!

Cu dragoste si multumire,
Simona Mihai / simolore02@gmail.com

INDIA

SALUTARI DIN INDIA

A trecut o luna de cand am ajuns in India si pot spune ca a fost o perioada destul de grea. Cand spun aceasta ma refer la problemele care au inceput sa apara atat din punctul de vedere al sanatatii personale cat si la scoala.

Pe data de 13 septembrie a inceput Scoala Internationala de Ucenicizare la care au venit 12 studenti dintre care 4 sunt din Orissa. Am sa va dau numele fiecarui student in asa fel incat sa va rugati pentru fiecare dintre ei ca sa creasca in cunoasterea Domnului, sa invete sa asculte vocea Domnului si sa cunoasca darurile si chemarea pe care Domnul o are pentru ei.

Sunt 7 fete si 5 baieti: Seema, Cangean, Ruth, Rachel, Kiran, Yeshoda, Miriam, Ashirbad, Washa, Brown, Ashish. S-au scurs 4 saptamani din scoala si pot spune ca in tot acest timp Domnul a lucrat in mod minunat in vietile studentilor. Domnul ne-a binecuvantat cu studenti minunati!

In a doua saptamana intre studenti au inceput sa apara neintelegeri si chiar certuri. O studenta a vrut sa renunte dar dupa ce a stat de vorba cu liderul scolii, a decis sa ramana pana la sfarsit. Nici nu a inceput bine saptamana ca a trebuit sa plec de la scoala din cauza febrei si a durerilor de stomac.

Dupa doua zile am facut dizenterie. Dar multumesc Domnului ca nu a fost necesar sa merg la doctor! Am cumparat medicamentele specifice bolii si cu rugaciuni inaltate la tronul harului lui Dumnezeu, m-am facut bine. La scoala aproape in fiecare zi unul dintre studenti sau din personal este bolnav. Am avut cateva zile bune fara sa am nimic, dar m-a luat din nou raceala. Avem nevoie de rugaciunile dumneavoastra!

In aceasta luna in India a avut loc festivalul inchinat zeului Durga si timp de cateva zile, orasul a fost plin de oameni, de nu mai puteai circula prin anumite zone. In acest timp s-a simtit o presiune spirituala puternica. Acest festival are loc in fiecare an in luna septembrie sau octombrie si tine 5 zile.

Se desfasoara tot felul de ritualuri in timpul acestui festival. In ultima zi idolul Durga este pus in rau sau in mare. Toata lumea este imbracata frumos, discuta cu prietenii, familia, se mananca ceva usor si se danseaza la bataile tobei. Rugati-va ca acesti oameni sa raspunda mesajului Evangheliei si sa se intoarca de la intuneric la lumina si de sub puterea Satanei la Dumnezeu.

La inceputul lunii octombrie a avut loc o conferinta speciala pentru tinerii din statul Bihar unde au participat 300 de tineri. In aceste zile Domnul ne-a binecuvantat din plin. Tema acestei conferinte a fost „Fata in fata cu Dumnezeu”. Tinerii au fost provocati sa duca mesajul Evangheliei in familiile lor, prietenilor si pana la marginile pamantului.

Multumesc mult pentru sprijinul dumneavoastra in rugaciune, dar si financiar. Domnul sa va rasplateasca asa cum stie El.

Cecilia / ameliefree@gmail.com

FILIPINE

CAND DEVASTAREA IZBESTE

Salutari din mijlocul unei natiuni incercate! Va scriu aceste randuri asezata linistit la birou si gandindu-ma cu drag la toti cei care sunt alaturi de mine peste mari si tari, si care vor citi scrisoarea mea...

Ar parea o zi obisnuita... Bataia puternica a razelor de soare si valul de caldura umeda se fac resimtite prin plasa protectoare a unei ferestre mereu deschise. Pe undeva prin vecini, cativa papagali galagiosi cauta cu incapatanare sa se faca si ei auziti. Ventilatorul electric plasat pe tavan vajaie de zor, incercand cu greu sa impinga valul de caldura in afara camerei.

Glasuri de copii voiosi se aud in departare. Tot acolo, cativa palmieri parca isi arata ramurile tremurande sub miscarea unei brize firave ce se face resimtita din cand in cand. Acestea sunt imagini, sunete si simtiri ce denota o zi obisnuita in acest arhipelag tropical unde Dumnezeu m-a asezat de mai mult de 2 ani de zile.

Ar parea o zi obisnuita. Totul era bine dar dintr-odata linistea ce domnea in jur a fost alungata fara mila de un huruit puternic, imediat insotit de vibratii puternice si o umbra miscatoare, intunecoasa si rece, napustindu-se pe cer. Ce poate fi?

Unul dupa altul. O saptamana la rand. Zi dupa zi. Elicoptere militare! Toate pornite intr-o misiune speciala, toate cercetand cu atentie acoperisurile caselor cu doua nivele scufundate intr-o apa noroioasa, murdara si ucigasa. Oare mai sunt si alti supravietuitori? Unde putem arunca provizii de apa si hrana pentru ca cei ramasi imobilizati pe acoperis sa le poata prinde? Oare cand se vor retrage apele? Isi sopteau intre ei salvatorii.

Undeva in departare, se aude ecoul unui buletin de stiri raportand despre situatia de calamitate in care Insulele Filipine se afla in aceste zile. O tara devastata recent de furtuna tropicala

Ketsana. Urmările? 4 milioane de filipinezi au fost afectați de cele mai grave inundații din ultimii 40 de ani.

Sute de centre de urgență încearcă din răsputeri să vină în ajutorul celor 900.000 de persoane sinistrate, care își plâng fără impacare dispariția celor dragi. Peste 300 de decedați! Adulți, copii, bătrâni, smulși fără milă din vâz și chiar din brațele celor dragi și purtați departe... de niște ape nefaste aflate în continuă creștere.

Alții au fost îngropați de vii datorită alunecărilor de teren sau chiar de zidurile propriilor case, ziduri odată ridicată cu propria sudoare, fără să se fi gândit vreodată la un final atât de tragic.

Zile de cosmar pentru această națiune, cu pagube materiale de peste 170 milioane de dolari. Zile de „calamitate națională” după cum a declarat cu lacrimi în ochi președintele țării. Zile în care guvernul filipinez apelează la ajutor internațional, mai ales având în vedere faptul că acest dezastru este urmat, la numai o săptămână, de încă două „super-taifune” - cicloane tropicale cu viteze ce ajung chiar la 200 km pe ora și care în momentul actual au lovit partea de Nord a Luzonului. Acestea stăionează amenințând deasupra teritoriului în momentul actual, aducând și mai multe inundații și pierderi de vieți omenești.

Buletinul de știri vă vorbește de alte noutăți tulburătoare pe teritoriul Asiei: cutremure, tsunami și alte intemperii ucigătoare de vieți și totodată de speranța unui viitor liniștit.

Și totuși, câteva cuvinte auzite duminică îmi raman cu putere în minte, ecoul lor nu poate să nu mă facă să cred că lucrurile stau altfel într-o altă realitate... aceea spirituală. Pastorul Bisericii Victory din Fort Bonifacio, pe fundalul versetelor din Isaia capitoul 54, rostea cu emoție în glas aceste cuvinte: „Biserica, aceasta este clipa în care tu trebuie să strălucești în Filipine!

Când temeliiile lumii acesteia se clatină, când totul se dărâmă în jur, Dumnezeu stă în picioare și ne demonstrează că singurul lucru care rămâne nezguduit și neclătinat este chiar EL - Cuvântul Lui!

„O, nenorocito, bătut-o de furtună, și nemângaiat-o! Iată, îți voi împodobi pietrele scumpe cu antimoniu, și-ți voi da temelii de safir. Toți fiii tăi vor fi ucenici ai Domnului, și mare va fi propășirea fiilor tăi. Vei fi întărită prin neprihanire! Izgoneste spaima” – Isaia 54v11-14.

Dumnezeu vrea să ne reconstruiască temeliiile, să așeze o generație nouă, lipsită de corupție, înșelăciune și rău. El vrea să așeze o temelie bazată pe lucruri prețioase, valoroase în ochii Lui, și nu în ochii acestei lumi, o generație nouă care să fie întemeiată pe neprihanire, dreptate și pocăință.

„Dacă se urzesc uneltiri, nu vin de la Mine; orice arma făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limba care se va ridica la judecată împotriva ta, o vei osândi” – Isaia 54v15-17.

Pastorul Joey spunea mai departe: „Dumnezeu nu este autorul acestor intemperii, însă El a permis ca aceste lucruri să aibă loc tocmai pentru că El are un plan bun pentru această țară... cu toții ne vom ridica și vom arăta lumii acesteia pe ce temelii suntem așezați! „Când calamitatea vine, cei răi sunt dărâmați; însă cei drepti au un refugiu chiar și în moarte” - Proverbe 14v32 Chiar și în moarte cel neprihanit își găsește refugiu, pentru că speranța lui se găsește dincolo de valorile acestei lumi și are o existență eternă!”

As vrea să aduc mulțumiri Domnului pentru miile de credincioși din bisericile Manilei care au pus mâna de la mâna din puținul pe care îl aveau și au donat bunuri și hrană celor nenorociți și bătuti de furtună în această săptămână. Într-adevăr Domnul are un plan deosebit pentru noua generație de credincioși, tineri și adolescenți care au făcut eforturi surprinzătoare de mari pentru a fi de ajutor în salvarea, întrajutorarea și încurajarea celor sinistrați.

Biserica Domnului într-adevăr a strălucit în aceste zile în Filipine și încă urmează să o mai facă. Pentru a vă da un exemplu al darniciei oamenilor, 30.000 de pachete umanitare în valoare de câte 2 dolari au plecat din mâinile acestei biserici uimitoare din Fort Bonifacio reprezentând o binecuvântare pentru mulți. (Această biserică este o dovadă a credinciosiei lui Dumnezeu, atât prin numărul foarte mare de persoane care o frecventează – câteva mii de persoane într-o capitală de 12 milioane de locuitori - dar și a felului în care aceasta s-a extins și în alte zone!)

Totuși, devastarea este cumplită și depășește posibilitățile țării, așa că rugăciunea mea este ca și dumneavoastră peste mari și țări, cei care sunteți atinși de Duhul Domnului, să puteți lua inițiativa și să vă alăturați eforturilor umanitare existente aici în Filipine. Rugăciunile dumneavoastră au un rol imens!

Alte scurte vesti și motive de rugăciune:

- Slava Domnului pentru răspunsul Sau la rugăciuni cu privire la planul Domnului pentru mine mai departe. El m-a calauzit să accept oferta de a prelua conducerea uneia dintre cele două clinici misionare (cu tratament gratuit pentru oamenii nevoiași din zonă) la care m-am implicat de o perioadă bună de vreme. Crystal V., misionara cu Action Intl., din motive bine întemeiate, nu mai poate continua lucrarea de supervizare și sponsorizare a activităților acestei mici clinici din zona Solid Cement,

Antipolo. Astfel, aceasta clinica urma a fi inchisa curand. Domnul mi-a aratat ca eu sunt persoana pentru care stafful clinicii se ruga de ceva vreme, ca sa suplineasca aceasta nevoie! Astfel, incepand cu luna ianuarie, 2010 ma rog ca Domnul sa ma ajute cu aceasta noua insarcinare.

- Rugati-va pentru un doctor filipinez care sa isi puna serviciile la dispozitie si sa ne acopere legal la aceasta clinica.

- Pentru finantele necesare acestei lucrari, medicamentele si remunerarea necesara celor implicati in mod regulat (deocamdata 2 persoane).

- Pentru intelepciune si har in cele cateva proiecte pe care as dori sa le initiez in aceasta lucrare: instruire medicala elementara a pacientilor pentru prevenirea unor boli, studiu biblic cu pacientii interesati, (mame si copii), dezvoltare comunitara, ajutorarea celor in nevoie.

- Nevoia de a folosi un mijloc de transport propriu (slava Domnului pentru o biserica din SUA, cunoscuti de-ai mei mai vechi, care s-a oferit sa contribuie cu o parte din banii necesari pentru achizitionarea acestuia)!

- Slava Domnului pentru ca Beth, prietena si instructoarea mea de limba Tagalog este inca in viata. Ea si cei trei copii ai ei au fost victimele inundatiilor, imobilizati pe acoperisul casei lor timp de 24 ore insa salvati dupa 18 ore de cautari de catre cativa dintre colegii mei misionari. Slava Domnului ca sunt bine, cu toate ca au ramas fara tot avutul lor si inca sunt traumatizati dupa tot cosmarul acelor ore.

- Salva Domnului ca zona unde locuiesc momentan nu a fost inundata si nu am patit nimic. Rugati-va pentru toate familiile de misionari care au fost inundati si care au pierdut multe dintre posesiunile materiale (masini, motociclete, mobila, aparatura).

Am avut si eu privilegiul de a ii ajuta in aceasta saptamana la curatenie (inclusiv la Crystal acasa) si am ramas socata sa vad ca nivelul apei depasise primul nivel din casele multora. Ce a ramas in urma dupa retragerea apelor e greu de descris: mocirla si ruina datorita scurgerilor de pacura din anumite zone. Felul cum Domnul si-a manifestat indurarea, unitatea misionarilor in acele momente, si povestirile sinistralilor sunt multe si nu as avea loc suficient in aceasta scrisoare sa le expun!

Fie ca Domnul sa va rasplateasca eforturile, sa ramana mai departe sprijinul si taria dumneavoastra in nevoie si sa nu uitati ca „Totusi, temelie tare a lui Dumnezeu sta nezguduita, avand pecetea aceasta: „Domnul cunoaste pe cei ce sunt ai Lui!”

Cu recunostinta,

Alina Voda / alina7v@yahoo.com

PERU

IN SFARSIT, CALD SI ... BINE!

Intai frig - Lima ne-a intampinat cu frig si ceata, asa ca cele 3 saptamani petrecute in Lima au fost un chin pentru noi ca sa ne adaptam, veniti de la vara romaneasca. Va dati seama cum tanjeam de mult sa ajungem iar in jungla, si sa scapam de hainele multe, groase si grele.

Totusi n-a fost in zadar frigul indurat, caci intre timp am putut sa ne rezolvam vizele, sa facem vizitele necesare la doctor, sa ne revedem cu fratii de la adunare si cu prietenii care ne asteptau cu nerabdare si cu mare bucurie.

Totusi, ne-ar fi parut tare rau sa fi plecat in jungla fara sa il cunoastem pe juniorul echipei misionare din San Fausto. Si surpriza a venit pentru ca micutul Mathias Acatrinei s-a grabit sa vina pe lume, pe 16 septembrie. Astfel am fost si noi in Lima alaturi de Liviu si Amalia in prima lor saptamana de acomodare la noul statut de parinti. Ne-a facut placere sa ii putem ajuta cu ce s-a putut, cum a fost mersul la cumparaturi dupa carut.

Apoi cald - Putem spune ca de putine ori drumul de la Lima la Puerto Bermudez a fost asa placut. A fost ca un dar din partea Domnului sa fim insotiti intre pasageri de persoane vorbarete cu care sa putem discuta si sa nu ne dam seama cat de repede au trecut cele 19 ore de calatorie. Pe langa aceasta am fost scutiti din nou de pericole din partea soferilor iresponsabili si a talharilor care ataca drumetii.

La San Fausto am gasit totul linistit, poate prea linistit, fiindca oamenii erau plecati din sat, unii pe la ogoarele lor, iar altii s-au mutat mai sus pe rau. Pe de alta parte, mai multi tineri au revenit in aceasta vara din armata si s-au restabilit acasa.

Ne-am bucurat sa vedem scoala construita si folosita pentru orele de clase. Gregorio si Ines Capucho care au preluat responsabilitatile noastre ca profesori la scoala si la studiile biblice din Amambay, ne asteptau doar cu vesti bune. Nicolas, elevul nostru care parea ca a renuntat la cursuri anul acesta, s-a intors in comunitate si e unul dintre cei mai zelosi elevi, cu cele mai bune note. La Amambay participantii la studiul biblic au fost foarte seriosi si nu au mai lipsit. Profesorul platit pentru predarea cursurilor de matematica si geografie si-a luat rolul foarte in serios venind cu regularitate desi profesorii din zona sunt faimosi prin absenteism.

In mijlocul acestor vesti bune ne-a sosit si una rea: Ministerul Educatiei de care apartine programul de studii CEBA era pe punctul sa ne inchida scoala pentru ca nu intrunim numarul prevazut de elevi, adica 10 pentru fiecare an de studii. Cum cei din administratie nu sunt constienti de realitatea cruda de pe teren, nu isi pot imagina cat de greu e sa convingi fie si 5 nativi sa se dedice studiului pentru 4 ani de zile, la o varsta la care sunt atrasi de cu totul alte interese.

Ce bine insa ca profesorul coordonator din Bermudez a inteles situatia si ne-a ajutat cu niste telefoane! Cu mai multe insistente, am reusit sa obtinem aprobarea de functionare si recunoastere a studiilor de anul acesta, cu mentiunea ca la anul va trebui sa le indeplinim conditiile, adica sa gasim inca 5 elevi care sa se inscrie in 2010 in anul 3 de studii si 4 elevi pentru anul 2 de studii. In conditiile de jungla acest lucru este imposibil.

Rugati-va pentru aceasta situatie ca sa faca Domnul o minune cu legile Ministerului Educatiei ca sa fie mai permissive in ce priveste invatamantul intre indigeni si sa incurajeze dorinta putinilor nostri elevi de a studia.

Din nou profesori la scoala - Dupa mai multe zile de munca asidua pentru curatenia casei, am reusit saptamana aceasta sa reluam predarea cursurilor. A fost un nou prilej pentru noi sa ii provocam pe elevi la discutii, lucru greu de obtinut in alte imprejurari fiindca nativilor le plac raspunsurile simple precum „nu” si “da”.

Vorbind despre civilizatii trecute si arheologie au fost surprinsi sa descopere ca alte popoare precum egiptenii au fost preocupati de viata de dupa moarte si rituri de inmormantare. Pentru ei lucrurile sunt foarte simple si naturale. Nu s-au gandit ca viata ar continua dincolo si isi ingroapa mortii in simplitate, infasurati intr-un sac sau intr-un cosciug sarac facut in pripa. Sper ca exemplele discutate sa ii faca sa se gandeasca la un dincolo dupa moarte.

Tot cu prilejul cursurilor am putut relua discutiile despre credinta lor in vrajitorie si am aflat ca se ridica noi acuzatii impotriva unei tinere mame care, de teama de a nu trece prin tot procesul rusinos de judecata si oprobriu din partea satului, a baut otrava. Slava lui Dumnezeu ca nu a murit si intre timp si-a revenit. E un adevarat fenomen in zona tentativa de sinucidere cu otrava. Cum intra cineva intr-o depresie mai serioasa, incearca sa se otraveasca.

Elevii nostri de la scoala si-au vazut constiinciosi de clase, probabil in urma multor rugaciuni pe care le-am inaltat in multe randuri pentru ei. Spunem aceasta pentru ca atatea lucruri bune care ne-au intampinat in San Fausto pur si simplu „nu sunt normale” pentru felul in care suntem noi obisnuiti.

Am gasit caietele cu teme facute, note bune, si cand am luat prin sondaj diferite cunostinte pe care ar fi trebuit sa le dobandeasca pe parcurs, au aratat ca stiu cate ceva. O bucurie in plus a fost recapitularea de la ora de religie la care, in primul rand Jose si Manuel, au raspuns surprinzator de bine la intrebari la care nu ne asteptam, si nu dupa formule standard sau clisee.

Eu: *Cine l-a facut pe Dumnezeu?*

Nico: *El singur!*

Eu: *S-a facut singur?*

Jose: *Nimeni nu l-a facut, Dumnezeu exista dintotdeauna, el era de la inceput.*

Eu: *De ce l-a pedepsit Dumnezeu pe Lucifer?*

Jose: *Pentru ca voia sa fie el singur comandant, sa nu ii spuna nimeni ce sa faca.*

Eu: *Ce inseamna „Hotarat veti muri!”? Ce e aceea moarte?*

Jose: *Vrea sa zica separare de Dumnezeu, ca nu mai erau prieteni cu El.*

Eu: *N-a fost Dumnezeu rau ca i-a inecat pe toti oamenii aceia la potop?*

Manuel: *Nu! Dumnezeu nu e niciodata rau, el e bun. Oamenii aceia erau cei rai.*

Bineinteles ca exista inca multe necunoscute si confuzii in capetele lor, din cauza a tot ce au auzit pana acum de la colonisti. Manuel continua sa intrebe daca Maria e mama lui Dumnezeu si daca numele lui Dumnezeu este Isus Cristos.

Noi continuam sa ii raspundem la fel si anume ca, daca are rabdare, il vom invata ce si cum si se va lamuri singur cum stau treburile, citind din Biblie. Insa e mult mai important ca intre timp, Duhul Sfant sa il convinga de pacat, de judecata si de pacatoasa de (ne)prihanire proprie.

Colegii nostri - Pentru Gregorio si Ines, revenirea noastra la San Fausto a fost ca o gura proaspata de aer, caci au stat cam singuri in toata aceasta perioada in locul nostru. Din fericire au putut relationa bine cu tot satul, iar prezenta copilasului lor, Josue, a fost un bun catalizator. L-am gasit si noi mai mare (8 luni) si foarte vioi. A inceput sa se obisnuiasca cu noi, ca si cu alti oameni, si se lasa dat din bratele parintilor fara sa mai planga.

Marc si Gregorio aveau planuri sa mai mestereasca pe la casa diverse treburi dar Macedonio are mare nevoie deja de Gregorio si Ines la ei in comunitatea nativa Buenaventura, unde a doua casa misionara este si ea aproape gata pentru mutarea lor.

Sotia lui Macedonio, Nita este si ea aproape de nastere si trebuie sa iasa din timp la oras pentru cezariana. Asa ca e randul lor acum sa primeasca ajutorul lui Gregorio si Ines, si sa ii lase pe ei responsabili de toate lucrurile, treburile, proiectele in desfasurare. Deci, deja la sfarsitul acestei saptamani ii vom asista in mutare, si vom profita sa cunoastem si noi ultimele schimbari si noutati in Buenaventura, caci de cand n-am mai fost pe acolo s-au construit cele doua case misionare.

O veste tare buna este si ca saptamana aceasta Macedonio a inaugurat celalalt radio-transmisor la el acasa si pentru prima data am reusit sa comunicam in direct. Deja am inceput sa dezvoltam un protocol de comunicatie, ca sa facilitam intreaga lucrare printr-o mai buna coordonare a activitatilor intre echipa din San Fausto si cea din Buenaventura. Acestea sunt lucruri pe care le-am tot visat si dorit de mai bine de doi ani de zile si iata ca acum le vedem infaptuite.

In final, va amintim ca desi in aceste momente pare ca lucrurile merg frumos inainte, dusmanul nu doarme si vrea sa distruga orice lucru bun. De aceea, ridicati mereu rugaciuni si cereri, impreuna cu multumirile corespunzatoare pentru ca Dumnezeu sa lucreze, sa ne pazeasca atat pe noi cat si pe toti oamenii intre care ne aflam, si sa arate lumii intregi ce slava si putere are si in acest colt de lume.

Cu drag va imbratisam din Peru,

Marcus si Adina Dumitru / marcusdumitru@yahoo.com

INDIA

PROVOCARI SI BINECUVANTARI

Inainte de a termina cu pregatirile pentru inceperea scolii, studentii au inceput sa soseasca la baza de misiune. In aceasta parte de lume lucrurile merg mult mai incet decat ne-am astepta, asa ca o parte dintre studenti sosisera si noi inca mai lucram la montarea paturilor, iar o parte din mobila nici macar nu venise. Apoi, prima duminica, impreuna cu Daniel si Laveen am lucrat pana noaptea tarziu ca sa terminam de scos la imprimanta fisele studentilor.

Anul acesta binecuvantarile si provocarile in DTS s-au inmultit pentru ca suntem mai multi decat pana acum. Datorita paturilor suprapuse pe care le-am cumparat, numarul celor pe care am putut sa ii primim la scoala s-a marit.

In 2 si 3 octombrie a avut loc o conferinta a tinerilor crestini din Patna si din imprejurimi. Mai mult de 300 de tineri am fost impreuna si Dumnezeu a lucrat in mod deosebit astfel incat multi tineri au fost provocati si schimbati.

Eu am fost bolnav timp de o saptamana si datorita slabiciunii fizice au fost zile in care nu am putut sa merg la scoala. In timpul conferintei, Dumnezeu mi-a reinnoit pasiunea de a lupta pentru El si pentru oameni in ciuda circumstantelor protivnice.

Una dintre provocarile cu care ne confruntam este faptul ca din ziua in care a avut loc inaugurarea scolii, atat studentii, cat si echipa de lideri ne-am imbolnavit in mod continuu. De multe ori nu puteam sa ne bucuram ca cineva s-a facut sanatos ca o persoana sau mai multe se imbolnaveau, aveau dureri de cap, febra si alte simptome. Habil a fost probabil cel mai grav. Am vrut sa-l ducem de urgenta la spital pentru ca datorita febrei ridicate isi pierduse cunostinta dar sub supravegherea lui Along si-a revenit. Ne bucuram de Along care a terminat un curs medical si ne-a fost de mare folos in aceasta perioada.

Am decis ca in lantul de post si rugaciune sa luptam specific impotriva acestor imbolnaviri, ca sa ne putem desfasura activitatile fara nici o piedica. Cred ca toate aceste circumstante sunt o incercare de a ne abate atentia de la lupta spirituala in care suntem implicati.

Pe de alta parte, studentii de anul acesta ne-au surprins si au intrecut asteptarile noastre. Chiar de la inceput le-am dat diferite responsabilitati si au demonstrat ca au maturitate si multe talente. Intr-una din zile studentii au condus ora de inchinare fara ajutor din partea personalului si ne-am dat seama ca au mai multe daruri si talente decat ne-am imaginat noi.

Unul dintre studenti ne-a spus cum in timpul conferintei, Dumnezeu i-a reinnoit viziunea de a predica Evanghelia. Ashish (semnificatia numelui in hindi e „binecuvantare”) este din sudul Indiei si a lucrat cu tinerii din biserica lui multa vreme. A avut un accident cu motocicleta care l-a facut sa se gandeasca serios la viata lui si la chemarea pe care Dumnezeu i-a dat-o. A venit la scoala si doreste sa continue sa il slujeasca pe Dumnezeu dupa ce va termina Scoala de Ucenicizare.

O alta binecuvantare sunt cei care au predat la scoala si cei care vor veni de acum incolo. O parte dintre ei vin pentru prima oara la noi si sunt oameni cu multa experienta pe campul de misiune. La sfarsitul lui noiembrie va veni un frate care lucreaza in India de zeci de ani si ne va invata ce inseamna sa renuntam la drepturile noastre si sa ne supunem autoritatii lui Dumnezeu.

Asa cum multi dintre dumneavoastra stiti, o parte dintre studenti sunt din Orissa. Unii dintre ei nu au putut sa isi plateasca nici macar transportul pana la scoala, altii se confrunta cu amintirile a ceea ce s-a intamplat si a problemelor cu care familiile lor inca se confrunta.

In ciuda acestor provocari facem tot posibilul sa fim o binecuvantare pentru ei si in perioada pe care o vor petrece cu noi, Dumnezeu sa aduca vindecare si speranta.

In mijlocul acestor evenimente ma bucur ca sunteti alaturi si impreuna luptam pentru a aduce speranta intr-o lume fara speranta.

Paul / s_paulro@yahoo.com

Pentru aceia dintre dumneavoastra care doriti sa contribuiti la aparitia revistei INFOmisionar, precum si la sprijinirea lucrarii de misiune internationala, va anuntam ca puteti trimite donatii prin mandat postal sau sa depuneti in contul: RO27 RZBR 0000 0600 0367 2618 - lei si RO61 RZBR 0000 0600 0570 9588 - euro, deschis la Raiffeisen Bank, Piata Unirii nr. 1, cod 039119, Bucuresti, SWIFT: RZBRROBU, pe numele Adam Lucian. Daca este posibil, va rugam specificati lucrarea pe care doriti sa o sprijiniti.

Corespondenta INFOmisionar:

Adam Lucian - Str. Pacii, nr. 15, Chitila, 077045, Jud. Ilfov, Romania
Tel: 0744.492.185 / 021.769.11.03, E-mail: luciadam@b.astral.ro

Echipe INFOmisionar:

Mihaela Adam, Anca Istrate, Manuela Necea, Lucian Adam, Daniel Coteanu